

ΤΩΡΑ ΜΙΛΑΜΕ ΕΜΕΙΣ

Το παρόν κείμενο –πλαίσιο λόγου είναι προϊόν συλλογικής σκέψης και επεξεργασίας. Οι όποιες θέσεις και η όποια ανάλυση μας για την επικαιρότητα και το πώς αντιλαμβανόμαστε το κοινωνικό γίγνεσθαι δεν διεκδικεί το αλάνθαστο. Είναι απλά μια «συνολική άποψη» που κατατίθεται στην γενική συνέλευση από κάποιους φοιτητές. Έτσι και αλλιώς δεν πιστεύουμε ότι κατέχουμε την «πάσα αλήθεια» ούτε πολύ περισσότερο ότι υπάρχει αυτή η αλήθεια που θα λύσει όλα μας τα προβλήματα. Έτσι λοιπόν η **ενεργή συμμετοχή των αγωνιζόμενων φοιτητών στις γενικές συνελεύσεις** αποτελεί για εμάς ζητούμενο καθοριστικής σημασίας. Πολλά μυαλά ισούνται με πολλές ιδέες: αυτή είναι και η ιδέα του αυτόνομου σχήματος. Να φέρει σε μια συνεχή και προοδευτική σχέση – συνάντηση – διαδικασία ζύμωσης τους αγωνιζόμενους φοιτητές, πέρα από παραταξιακές λογικές και ιδεολογικές περιχαρακώσεις. Σε μια ισότιμη και αμεσοδημοκρατική βάση. Αυτό είναι που λέμε εμείς **αυτό-οργάνωση**.

Σαν αυτόνομο σχήμα προτάσουμε τη συλλογική, αδιαμεσολάβητη και «από τα κάτω» οργάνωση, του ευρύτερου ανταγωνιστικού κινήματος. Διαλέγουμε να κινούμαστε μέσα σ' έναν κινηματικό άξονα μακριά από γραφειοκρατικές λογικές. Η δύναμη μας βρίσκεται στις γενικές συνελεύσεις και στους δρόμους και όχι κάπου ανάμεσα σε bullets «αιτημάτων», τηλεπαράθουρα και κάλπες.

Ο νέος νόμος πλαίσιο να μείνει στα χαρτιά.

Η αναδιάρθρωση του πανεπιστημίου μέσω του Νέου Νόμου Πλαίσιο της Διαμαντοπούλου έρχεται να ισοπεδώσει τα όποια ψήγματα "δημόσιας και δωρεάν παιδείας" έχουν απομείνει, μετατρέποντας ολοκληρωτικά το πανεπιστήμιο σε «επένδυση», την γνώση σε «εμπόρευμα» και τους φοιτητές σε πειθαρχημένους/φτηνούς και ευέλικτους εργαζομένους.

Τα πανεπιστήμια θα μετατραπούν σε ένα ξέφραγο αμπέλι στα χέρια επενδυτών και άλλων καλοθελητών που θα το χρηματοδοτούν, το οποίο σημαίνει ότι το περιεχόμενο της γνώσης θα καθορίζεται εξ ολοκλήρου από τους χρηματοδότες καθώς θα έχουν τον πρώτο και το τελευταίο λόγο πάνω στις «επενδύσεις τους». Έτσι λοιπόν και το πρόγραμμα σπουδών δεν θα καλύπτει τις ανάγκες του φοιτητή ή της κοινωνίας αλλά τις ανάγκες των επιχειρήσεων, άρα τις ανάγκες του κεφαλαίου, της αγοράς.

Η φοιτητική ζωή και οι σπουδές εντατικοποιούνται ακόμα περισσότερο. Ήδη πολλοί από εμάς αναγκάζομαστε να εργαζόμαστε σε προχειροδουλειές χωρίς βασικά δικαιώματα για τα έξοδα της φοίτησης μας καθώς δωρεάν σίτιση, στέγαση, πάσο και συγγράμματα κάνουν φτερά (εξού και τα ηλεκτρονικά). Εύκολα μπορεί να αναλογιστεί κανείς ότι η ζωή μας θα γίνει τρομακτικά ασφυκτική εάν μέσα σ' όλα αυτά προστεθεί και η απειλή της διαγραφής μας από τις σχολές εάν δεν περνάμε συγκεκριμένα μαθήματα σε συγκεκριμένο χρόνο και σειρά.

Τέλος Καταργείται το πανεπιστημιακό άσυλο, κάνοντας γνωστό ότι πλέον κάθε προσπάθεια αντίστασης στην υπονόμευση των ζωών, μας οπουδήποτε και αν αυτή θα βρίσκεται, θα έρχεται αντιμέτωπη με κρατικές δυνάμεις καταστολής. Εξάλλου οι εταιρείες και οι μεμονωμένοι επενδυτές θα πρέπει να έχουν τον ολοκληρωτικό έλεγχο πάνω στα εμπορεύματα τους (εργασίες, έρευνες, φοιτητές)

Η επίθεση που δεχόμαστε σαν φοιτητές έρχεται να συμπληρώσει τη **γενικευμένη επίθεση των αφεντικών πάνω σε κάθε πτυχή της ζωής μας**, και ειδικότερα στο τομέα που διαιωνίζει τη σχέση κεφάλαιο, αυτο της εργασίας. Το νομοσχέδιο για τη παιδεία ήρθε μετά την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος (δηλαδή του δεύτερου μνημονίου) και μέσα σε ένα όργιο καταστολής των απεργιακών κινητοποιήσεων της 28-29 Ιουνίου, αλλά και μετά τη ψήφιση του νέου τρομονόμου που ποινικοποιεί τη δημόσια έκφραση και διακίνηση ιδεών όταν αυτές είναι ριζοσπαστικές απόψεις ή ακόμα και αν ασκούν κριτική σε μια κρατική πολιτική.

Μάθανε οτι γαμιόμαστε....

. Και ενώ, εδώ και ένα χρόνο, φημολογούμενες, αλλά πάντα βásiμης, στα πλαίσια της γενικότερης επίθεσης των αφεντικών και των κυβερνήσεων τους στην εργατική τάξη, κατάθεσης του νομοσχεδίου για τη παιδεία και ενώ σαν αυτόνομο σχήμα όπως και άλλων κομμάτων (οργανωμένων η μή) του φοιτητικού κινήματος είχαμε μια πληθώρα αναλύσεων και δράσεων ενάντια σε αυτό, έρχεται τώρα ένα συνοθύλευμα παρατάξεων παρτακισμού και αποχαύνωσης τύπου ΠΑΣΠ - ΔΑΠ, ευθέως συνδεδεμένων με κομματικά γραφεία των κυρίαρχων πολιτικών κομμάτων να θυμούνται τον "αγώνα" και τη "κατάληψη".

Βέβαια κάτι τέτοιο ήταν φυσιολογικό όταν την ίδια στιγμή θυμήθηκαν τον αγώνα για το δημόσιο πανεπιστήμιο και οι πρυτάνεις και οι κοσμήτορες. Δέν είναι δυνατόν να σπληνιθούμε σίς "σήμερα είναι, αύριο δεν είναι" υποσχέσεις και "συμμαχίες" με τους καθηγητές ή με ανάλογων συμφερόντων φοιτητικές παρατάξεις. Ο ρόλος και των δύο τα τελευταία χρόνια ήταν πάντα απέναντι μας: συνεργασίες και έρευνες με εταιρίες, στέπωμα και σπατάλη δημοσίου χρήματος, κομματικές καριέρες και διευκολύνσεις, και φυσικά μόνιμη συκοφάντηση και σαμποτάρισμα των αγώνων του φοιτητικού κινήματος, με λίγα λόγια:

Δέν έχουμε καμία "συμμαχία", κανένα κοινό συμφέρον και τίποτα να συζητήσουμε με τους πολιτικούς εκφραστές των αφεντικών μέσα στο πανεπιστήμιο.

Καμία εντατικοποίηση των σπουδών μας.

Όχι στην περαιτέρω υποτίμηση των ζωών μας.

Εμπρός για Καταλήψεις Διαρκείας - Συγκρούσεις - Διαδηλώσεις